

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ספר

עטרת שלמה

והוא ביאורים ופירושים לחג הפסח הקדוש. ולחג פורים חג
הנס והפורקן הגדול. ולחג תשעה באב עשרת ימי תשובה האדירים.
הן בפסוקים, והן במסורות, והן במדרשים, וגם בדרושים של הספדא
לעילוי נשמות אנשים ונשים כשרים. שהיה דורש במקלות עם
דק פרד"ם אשר חידש ופירש בדבריו המאירים, הרב הגדול
הדיין המלויין מופלא בענוה וביראה כמסר"ר **שלמה סוכרי**
זקוק"ל וזיע"א לדורי דורים. וליקט אותם
ליקוט'י בתר ליקוט'י מתוך ניירות קרועים ממש בנו הגדול בן חכם
מעלת הרב ח"ר **יעקב סוכרי** נר"ו יאיר ויזהיר כאור הבכיר
לפני מלך אדיר אדירים, והרב הגדול הדיין
הנז' זקן ויושב בישיבה ושמו נודע בשערים לזעירא ורברבא והיה
ראב"ד בעי"ת ק"ק **דמשק** יע"א ובסוף ימיו חייתה נפשו לעלות
ולזכות בארץ הקדושה ויעל שלמה בית ה' והיתה מ"ך שם בעי"ת ק
מבריא חוצצ"א. יה"ר שזכותו וזכות קדושתו יהיה תמיד למגן
ולנה, ויעמוד בתפלה עלינו ויתפלל **שלמה**.

ירושלים

בשנת יושב בסת"ר עליון

בדפוס מערכת ה"השקפה"

למכר

למכר

למכר

עשרת

שלמה

בעזר האל המשפיל ומרים: אהחיל לכתוב מאמרים השייכים לפורים: שהוא חג הנסה: וזו דבר בענין מרדכי ואסתר הדסה: וזה החלי בעזר לורי רם וגשא:

הרצה ודרוש לשבת זכור

מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל: מוסבות משבצות זהב תעשה אותם:

איתא במדרש רבי לוי בשם רבי אחא בר חנינא אומר כל זמן שזרעו של עמלק בעולם לא השם שלם ולא הכסא שלם אעד זרעו מן העולם השם שלם והכסא שלם מה טעם האוייב תמו חרבות לגלת וכו' מה כתוב אחריו ור' לעולם ישב כוכן למשפט כסאו הרי השם שלם והכסא שלם עכ"ל. **מי** זמי הסולכים בלכתם ילכו בראש אמ"ר ספיר'ת האומ"ר הן קדם הוה מספ"ר קומ"י. אגב אסיפ"א פתיחא מעין חתימה הסותמ'ת הכר נא למי' היא מילתא דאטייא מבני"א בינ'י בינ'י דנקט סדרא יקר מחרו' מעשה י"ה י"ה יושיעך לכל האותות אטייא ותמהי"א והדרה לללליה שיתי שומ"י אל פתח השער שער עמי.

מי חכם ויבן אלה מפלאות תמים דעים כי נעים גדול העלה ורצ העלילה דחציבא ליה כנסת ישראל ברתיה דיעקב גפן פורייה. עבד להו נטירותא יתירתא כאישון בת עין לעלם לעלמי עלמייא. כאב את בן אב רחמן רועה כאמן הצומר בעמו ישראל באתבה כי יעקב בחר לו י"ה. עזרס ומגינס הוא הבוטחים בה' ויהי להם למושיע ויך לריו אחור מכה עריה. שכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו ומקפי לן ככסלי לאוגייא. רבים קמים עלי ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי לור קדושי משבחנא לאלהא דשמיא. אשר לא עזב ולא יעזוב את חסדיו זרע לישראל שבטי י"ה. לא זו מחבבן עד אשר אמר להם שמעוני אחי ולאומ"י.

מי גוי גדול אשר לו אלד'ים קרובים אליו כה' אלד'ינו בכל קוראינו אליו ויושיע לנו הוא מושיענו הוא יושיענו רב להושיע ישע י"ה. לאו וראו מאי דקמן בקום עלינו אדם הכליעל זה המן זרע פסול לין עמלק היה היה. ויהי בימי אחשורוש הוא אשר מלך מעלמו מלך טפש היה. בשנת שלוש למולכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חרטומי"א ואשפי"א. עבד להם רב מאכלות אסורות ויין נסיכים קדלי דחזירי וכל בהמה עגלה יפפיה. אף הוא היה מתכוין באעבורי אחסנת'א בני גלותא ייתון בני עממי"א. לאכול ולשתות עמהם בני עורבזי"א. להעבירם על דת ורשתו אשר טמן ויאכל ישראל מזבחי מתים ופתאים עבדו שמונה עשרה אלף מישראל חטאו כאשר דימה כן היה. שנהנו מסעודתו של אותו רשע והיה לאכול אוכלי עמי.

מי נתן למשיסה יעקב וישראל לעשות כראון איש זה המן אמר למהומין ויט ישראל בקי בהטייה. גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים רעה ומלורעה נתכוונה לרעה אף הנשים בכלל לא תחוגס לא תתן להם חנייה. ביום השביעי כעוב לב המלך ביין גור גזרתא להביא ההיא מערוניתא להראות העמים והשרים את

את יפיה, בא מלאך ועשה לה זנב, והוא גזר אחייוה ניהלי בעירוס ובחוסר כל ערוס ועריה, ותמאן המלכה ושתי לבוא העזה פניה וחדבר סרה וכה אמרה אמרו ליה להווא שטיא. בר אהוריריה דאבא אין עושין כן אפי' בשפחה הגיירות והשבויה. כי בת מלך היא וכן לא יעשה לך לבדך אתה ידעת שבתך וקומי. **מי** הקשה אליו ותתפעם רוחו על פתגמא דגא ויהי דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין קודם דיניא, הדיוט קופץ בראש ויען ממוכן זה המן לא על המלך לבדו עושה בת קטלא היא למיגדר מילתא ולמיחש מיהא בעיא. כי ילא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן כי ירא אנכי ראיתי שערורייה, אחת דתה להמית ומוסרו כל הנשים למען ידעו כל הנשים להיות כל איש שורר בביתו אלה בני שריוה. ומלכותה יתן המלך לרעושה המובה ממנה משח זיחא דכיא. ויעש המלך כדבר ממוכן מה' ילא הדבר תבא בתה של סרה אסתר מן החורה אשה יקרה, הלקח הכסירה, ליאודים היחת חורה, אשר גידלה מרדכי הלדיק מר דרור מירא דכיא. ותלקח אסתר אל בית המלכות בשמן המור ובחמרוקי הנשים אפרסמונא דכיא, ויאמר לה מרדכי אשר לא תגיד את מולדתה ואת עמה מי היא ובת מי.

מי זה מחשיך שם חשך לאור גידל המלך אחשורוש את המן בן המדתא וכל עבדיו אשר בשער המלך לפניו יכרעו אחשדרפניא סגניא, גבה לב בליעל וישת לו ללמים על לבו ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ואין ברוחו רמיה. ומידי עוצרו פשט לו את הרגל לומר לו עבדי אתה עבדא בישא סורי הגפן נכריה. כלום יש עבד מורד ברבו ויפג לבו עבדא דמאן נכסי דמאן עבדא רעיא. וימלא המן על מרדכי חימה ויצו בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו חשב מחשבות מתחבטו נכריה, להוציא ולהשמדא כל עם מרדכי עם חכם וגבון להוריד את שכינתו דם מדם חלל ושביה, השב' ישראל הנשים ונשים וטף בכלל למשפחותם לשוח'ם משפחת השוחמי.

מי נטה עליו קו חוהו הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחודש לחודש וירא כי באדר מת משה ועלטה היה ולא זכר כי זו עולד רעיא מיהמנא הוא בר בתיה, וזכות הלידה יכולה היא שתגן גדולים לדיקים ויקס משה ויושיען עמו עוז והושייה. לית מאן ידיע לישנא בישא לאשתעווי כהמן בעל לשון רמיה. ויאמר למלך ישנו עם אחד מפורד ומפורד ודתייהם שונות ומפקי לשחא בשא"י פה"י ומתפללים לאל להוציא לכולהו עממיה. ואינון אמרין דאתי להו משיח דמטמרן ליה גליא. ברוח שפתיו ימית והיו כל העמים משרפות ביד ואין בהם הגיה. אס על המלך טוב יכתב לאבדם ויאמר להשמידם וגראה אימת אתי להו עיר וקדיש מן שמיא. ועשרת אלפים ככרי כסף אשקול להביא אל גנאי המלך עלי ידי רמיא. פי כסיל מחיתה הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך אתה יכול לעמוד על אופיה. ויסר המלך את טבעתו ויתנה לו לאמר לו כתוב וחתום זה שמי.

מי אלה כעב שני רשעים הסכימו לעקור כל בית ישראל יחד כל אפיא, וכל מקום שהיה מגיע דבר המלך ודחו אכל גדול ליהודים וגויעים כלס בבכיה, מספד מר בלב חמרמר כי המר ושק ואפר יולע לרבים תאניה ואניה. עוזה הסרת הטבעת לעק לבס אל ה' ושבו ויקרע מרדכי את בגדיו וילא בתוך העיר ברחובים

עשרת

שרמה

ברחובות קריה יילעק לעקע גדולה ומרה, אוי מה היה לנו. באו בניס עד משבר וכח אין-ואין בלתיך מלך עוזר ומושיע אנא ה' הושיעם ואנו ליה, וליה עיינו לך תלויות עד שתחוננו הפלא חסדך כמאז ומקדם באנו באש ובמים ותוליאנו לרויה גבר מלכא תתאה מעילאה חוס וחונינו ורחם עלינו עשה למען שמך פן יאמרו ידנו רמה אתה הוא מלכי מקדם פועל ישועות ה' איש מלחמה גם איש שלומי.

מי זאת הנשקפה כמו שחר שמעיה יתא אסתר המלכה ותתחלחל המלכה מאוד ותשלח להקדך לדעת מה זה ועל מה זה כל החרדה אוי מה היה. ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו בן בנו של קרהו אשר שם לו בדרך דגים ליה חויה. ואת פרשת הבסוף נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה לבוא אל המלך ולבקש מלפניו על עמה ותאמר דמי עלי כארייא לך כנוס את כל היהודים ולומו עלי שלשת ימים גם אני ונערותי אלום כן על המחיה. ואחרי כן אבוא אל המלך אשר לא כדת והיה ה' לי בעוזרי עוזי ותמרת יי. ויהי לי לישועה והיה אם מלאתי חן בעיניו מהפייכא בזכותיכו כדת מה לעשות לכרמי.

מי יתן תבוא שאלתי כאשר עם לבבי להפוך את לבו אשתי לעלוייא, ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות בין שהגיע לבית הללמים נסתלקה ממנה שכינה אז אמרה אלי אלי למה עזבתני כקיר נטוי גדר הדחיה. הושיעני מפי אריה אליך נשאתי נפשי עיני ולבי עיני לשמיה. ויהי כראות המלך את אסתר עומדת ויתן ה' לה חן וחסד חסדא סגייא. ויושט המלך לה את שרביט הזהב ותגע בראש השרביט ותשוב רוחה אליה נפש חיה ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ותאמר אם על המלך טוב יבא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי אחת שאלתי דא בעייא. ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר פחים טמנא ליה ללכודו עבדא ליה קנוינא. עבדא אסתר ככולהו תנאי וככולהו אמוראי מילתא טבא מילתא דשוייא. וילא המן שמח וטוב לב וגם למחר קרוא לה עם המלך וכראות המן את מרדכי ולא קם ולא זע ממנו לבש קלף בערה כאש חמתו ויתאפק המן ויבא אל ביתו לווח ככרוכיא. וכל זה איננו שיה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי ולא ידענא מי כדזה מפני מי.

מי ראה כאלה שס"ה יועלין היו לו וורש אשתו עדיפא מכולהו יעלוהו-עשה זאת עץ גבוה חמשים לתלות את מרדכי עליו במקום שהגשמה תלויה. ובא עם המלך שמח וטוב לב משתה תמיד את אשר עדין לא היה וייטב בעיניו הדבר ויעש העץ לו הכין קל נחית מן שמיה, כלילה ההוא גרדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות כתב דוכרייא. ויהיו נקראים לפני המלך אשר הגיד מרדכי על בגתא ותרש אשר בקשו לשלוח יד במלך בסם המות כמכת חלל דמיה. ויאמר המלך מה נעשה יקר למרדכי על זה ויאמרו לא נעשה עמו דבר עדין תלויה. והמן בא בקדרותא דלפרא לאמר למלך לתלות את מרדכי ויאמר המלך מי בחצר ויבא המן ענה מלכה אימא לי מה לעשות לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וגמולו ישלם לו תשלומי מעלייא. אמר גבל בלבו למי יחפון המלך לעשות יקר יותר ממני ספו ליה מעליא, ויאמר יביאו לבוש מלכות וסוס אשר רכב בו המלך וכתר מלכות בראשו וגדול משרי המלך הפרתמים עבד לרוך לפניו כרוזא קרי בחיל כוחן הודיה ככה יעשה נאיש אשר המלך חפץ ביקרו נגיד

נגיד לאומי .

מי שמע כזאת ושומע לעלה נכנסו דבריו באוזני המלך ויאמר לו כן משפטך אחת חרלת מהר קח ועשה כן למרדכי היאודי הלך וקראתה דין גלי רזיא. אשר המלך חפץ ביקרו והיה אדירו יבני ליה מן שמיא. ענה ואמר מארי מלכא איש כזה די לו במתנה אחת כפלים לחושים קח נא את ברכתי מרוב הונים לא תן לו השיבו זה וזה יהיה לו האי בר טביא. שוב אמר בי אדוני שלח נא ביד תשלח קשה עלי הדבר יליבא בארעא וגיוורא בשמי שמיא, נתון נתון לו מדינה אחת ומתנה טובה מבי גטיא, אמר לו אל תפל דבר ליהוי כדן וכדן ויעש כן אזיל ועיניו מטיפין כדי יזלו מים מפיו לפידים יהלכו בקול מר ולב חמרמר אין הקב"ה בא בטורנייא. עלו בו עלב"ס בושט ופגס הלך ילך וזכה כעבדא קמי מאריה והעיר שושן עיר הומיה. שמעת בכו קמת בזיהרא שקלתיה לעליא מלייא קיא לואה אשתפוך חמימי אריסיה ודיקניה פניו ידיו וישא עיניו וירא אף היא בראותה נפלה מהגג ומיתא. והמן נדחק אל ביתו אבל וחפוי ראש וערפל חולתו כיסתה כלימה פניו דוא'ג האדומי .

מי ישים אלם גני אפרקדן אשתקיל מלוליה ממאי דמטייא ליה ויאמרו לו חכמיו אם מזרע היאודים מרדכי נפול תפול לפניו הקול קול יעקב נלחו עליא. וסריסי המלך הבהילוהו ללכת גם ביום השני אל משתה אסתר להשקותו כוס המרעלה ולבצעו כאשר יבער הגלל עד תומו ולא יוסיף להקימו ליטרקיה חוייא. ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני מה שאלתך ותעש אז נתעוררה לפניו בצדיקה. אם נא מלאתי חן נתת לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ונפשו לו חיה. ואילו לעבדים זלשפחות נמכרנו החרשתי כי זו דרך האב כי ימכור איש את בנו לאמה אמה העבירה. ויאמר לה מי הוא זה ואיזהו אשר מלאו לבו לעשות כן לאומה בחורה סולת נקיה ותאמר איש לר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת כי ראה כי כלתה אליו הרעה חשך משחור תוארו כיכר שפחמי .

מי פקד עליו יגלו שמים עונו בא אליא זל"ט בדמות סרים ויאמר גם הנה העץ אשר עשה וראשו מגיע השמימה כלפי שמיא. לתלות עליו את מרדכי אשר דבר טוב על המלך ויבז לו חכמת המסכן בזוייה. עומד בבית המן והגו גלג ויאמר המלך תלוהו עליו ויתלו את המן ואת עשרת בניו בניי משחיתים בחדא זקיפה ואבי אבות הטומאה לעילא מכל זקיף כחויא. וישבות המן ממחורת הפסח הוא וכל זרעו זרע מריעים ספו תמו בשאול תחתיה. ובטיל גזירתא כי המן בן המדתא ליהוי ההוא גברא בשמתא. לורר כל היאודים חשב מחשבות ונהפוך הוא אשר ישלטו היאודים בשונאיהם זרע עמלק דרמי לחוייא. ליאודים היתה אורה זו תורה ושון ויקר וגדולה מטי עד לית שמיא נמשלו הם לכוכבים במסילותם וזכות אבותם ינשאו לאומתם לא עזב ולא יעזב את חסידיו ויברכם ביום ההוא ברוך עמי .

מי אל גדול כה' המעדיף טובו עלינו דחם רחמנא עלן ממות לחיים ומעשה נסים והימים האלה נזכרים ונעשים אחקש זכירה לעשיה והודות לה' על הנסים הכל חייבים במקרא מגילה קריאתה זו היללה כמאן דאמר הללו יה . ועשה אותנו יום משתה ושמחה ומשלוח מנות ומחנות לאביונים לשמח לב נדכאים יאכלו עניים כל הנשמה תהלל יה ויוסף ישראל תוספת דאורייתא נפק אורייתא ליקרא דאורייתא יומא כהאידנא קבעוהו חובה כנוס כולי עלמא ואחו לבי כנישתא

קדמא

עטרת

שלמה

קדמא שכינתא ואחיא, ולכבוד השכינה דורשין ומוסיפין במילי דאורייתא איש לפי שכלו תורת ה' תמימה כאשר יורונו מן השמים ואני עני אשר הזמן ה' לפי קט שכלי ואני בתומי .

מי אנכי רש ואיש תככים איש זעירי ומה מני יהלוך לדבר דבר בקהל קדושים יפה שתיקה נאלמתי דומיה זאת אשיב ידענא בנפשאי מיעוט ערכי עלי שאין בו ממש מהבנ ימעט לאו בר זכיה. אכן ההכרח לא ישובח לא יגונה חובתי ואעשה ויקם שלמה לפני ה' והכל הביא גם הוא מאשר חנני ה' אם אפשר ויוכשר בעיני דמור כל הק"ק הזה מחנה שכינה עם ה' ישראל קדושים ארזאים וחרשישים הגדולים עם הקטנים זרע בירך ה' זרעא מעליא. ומקודם כעין החשמל נכדי יחדי ושועי הקהל הגבירים הרמים מבחר עלומים יקרים משגינים הם יחדי סגולה עם בחר לו לנחלה אחת ה' תשמרם שמירה מעליא. שבו בנוה שלום ובמשכנות מצטחים ששים ושמחים כרים נחומים כי שם לזה ה' את הבכרה תמיד העשויה. ואת לרבות רבן קדישי דקיימי הכא החכמים השלמים כוללי תהלת ישראל רבני אלפין הרבנים המובהקים דנהירין להו שבילי דשמיא. ה' לבאות יגן עליהם יושיבם לגלח ויגבהו ויריק לנו ולהם את קוצו שפע רב מתעלת בריהם העליונה דמתמן בסבין חברייה. כן יאמר ה' בואו אחי לכו לחצו בלחמי.

זאת ההללה העתקתי אותה מכתבי עט"ר ול"ת מו"ר הרב הגדול אלקפתא וריש גלותא חד בדרתא יעקב בחר לו י"ך המוסר נפשו על קדוש שמו הגדול שם י"ך שמו נודע בד' פינות העולם מרעיש הארץ והליל עמו ישראל מדס חלל ושביה. כבוד מר חמי הרב ח"ר יעקב ענתבי זלוק"ל ר"אב"ד דק"ק דמשק יע"א. והיתה מ"כ בעיה"ק ירושלים תוצב"א זכותו יגן עלינו אכ"כ"ר .

מי כה' אלקינו ואבוא לפניו במקומו אנה זעירי קי"ש קי"ש קריא. נא שון בקשה נשדר לן מר הכהן המשיח ואסף נדחי ישראל כל כנסיה. יחי ונחמניה והכרית כל זרעיה דעמלק מזורע וטמא מיני מיני אבות עם בנים ל'לם בני מתיא. ונשמע קול מבשר איש בשורה הוא הנביא אליה. מבשר ואומר ק'מו לאו לארעא עבתא היא ירושלים הבנויה. קרתא קדישא הארץ השמינה ופ"ס נקריב לפניך תמידין כסדרן בשרא עם תרבייא ועלו מושיעים בהר ליון ומלכם בראשם הוא אלקינו ומשה רביא. והיה ה' למלך על כל הארץ ויהא שמייה רבא מדרך לעלם לעלמי עלמיה. לעד כיר"א .